

1 måned fra det tidspunkt, da de undslap. Indenfor månedsfristen kan nedskydning imidlertid kun finde sted i overensstemmelse med reglerne i udkastets § 14, stk. 2, og disse reglers anvendelse i praksis vil frembyde meget store vanskeligheder.

At jægerne har en meget betydelig interesse i fra deres jagtarealer effektivt at kunne fjerne undslupne pelsdyr, er indlysende — i alt fald forsåvidt angår pelsdyr af rovdyrarterne. Et sådant pelsdyr vil efter at være undsluppet fra farmen være henvist til at leve af vildtet i det område, hvor det holder til, og et sådant dyr — f. eks. en sølvræv — vil i løbet af forholdsvis kort tid kunne udrydde eller i alt fald i meget væsentlig grad forringe vildtbestanden i området. For at komme dette onde til livs vil det ikke være tilstrækkeligt at bortjage dyret fra arealet, idet det uvægerligt påny vil søge tilbage, sålænge der er en mulighed for at finde vildt. Den jagtberettigede vil i reglen ikke til stadighed opholde sig på eller i umiddelbar nærhed af sit jagtterræn, og den eneste effektive måde, hvorpå han kan forhindre et undsluppet pelsdyr af rovdyrarterne i at ødelægge vildtbestanden, vil derfor være, at han nedskyder et sådant dyr, når han træffer det på arealet.

En sådan nedskydning må dog ifølge § 14, stk. 2 — når der endnu ikke er forløbet 1 måned, siden dyret er bortløbet —, kun finde sted, når dyrets besidder i forvejen indenfor det sidste år er advaret, eller når der, hvis besidderen er ukendt, gennem et på egnen udbredt dagblad er indrykket en advarsel, indeholdende en kort beskrivelse af det pågældende dyr.

Disse regler vil imidlertid i praksis være meget vanskelige at anvende med hensyn til pelsdyr. En jæger, der er bekendt med, at der mere end 1 måned forinden er bortløbet en sølvræv fra en nærliggende farm, og som derpå på sit jagtterræn nedskyder en sølvræv, vil således formentlig efter udkastets nuværende affattelse kunne risikere at blive erstatningspligtig overfor ejeren, såfremt det skulle vise sig, at den nedskudte ræv ikke er identisk med den, der tidligere var bortløbet, men at den måske først er bortløbet få dage forinden og måske fra en ganske anden farm.

Såfremt han, forinden han kan foretage nedskydning, først må anstille nærmere undersøgelse af, om der i den seneste tid skulle være bortløbet yderligere ræve fra farmene i omegnen og derefter eventuelt skal give advarsel til ejeren eller ejerne, vil formålet med nedskydningen ofte være forspildt, idet det i mellemtiden kan være lykkedes ræven at anrette betydelig skade på vildtbestanden eller at skjule sig, således at nedskydning nu indtil videre er umuliggjort.

Jeg tillader mig derfor på foreningens vegne at fremsætte forslag om, at udkastets § 14, stk. 2, ændres således, at forudgående advarsel dog skal være uforuden, hvor der er tale om nedskydning af løsslupne pelsdyr af rovdyrarterne.

En vis hjemmel for nedskydning uden forudgående advarsel i disse tilfælde kan muligvis søges i sidste punktum i udkastets § 14, stk. 2, hvorefter advarsel dog er uforuden, når dyret angriber andre husdyr eller frembyder nærliggende fare for person eller ejendom.

Tilstedeværelsen af pelsdyr af rovdyrarterne på et jagtterræn vil praktisk talt altid frembyde en nærliggende fare for vildtet. Spørgsmålet bliver derfor, om udtrykket „ejendom“ i praksis vil blive anset som tillige omfattende vildt. Dette er formentlig tvivlsomt, da vildt udenfor indhegnede dyrehaver m. v. netop ikke er nogens aktuelle ejendomsret undergivet og derfor ikke almindeligvis anses for „ejendom“. Fuld klarhed over spørgsmålet vil kunne opnås derved, at man efter ordet „ejendom“ indføjer ordene: „herunder vildt“, hvilket jeg herved subsidiært tillader mig at foreslå.

Ifølge udkastets § 14 er det den optagelsesberettigede, der har ret til at foretage nedskydning m. v. Ifølge § 5, stk. 1, er det ejeren af den pågældende ejendom, der er berettiget til „selv at optage eller lade optage“ fremmede husdyr. Denne bestemmelse må man efter foreningens opfattelse forstå således, at lejereren af jagten på vedkommende ejendom vil være berettiget til at foretage nedskydning m. v., når han har ejerens tilladelse hertil. Hvis denne forståelse ikke er rigtig, foreslås § 14, stk. 1, ændret således, at der efter „den optagelsesberettigede“ indføjes: „eller den, som han dertil bemyndiger“.